

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 13
35000 Slavonski Brod

Poslovni broj: P-41/2026-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu po sucu Marini Vučetić u pravnoj stvari tužitelja Tomislava Pavoševića, OIB: 06073261652 iz Slavonskog Broda, Đure Pilara 28, zastupanog po punomoćniku Miji Kladariću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv tuženika Raiffeisenbank Austria d.d. Zagreb, Magazinska cesta 69, Zagreb, OIB: 53056966535, zastupanog po punomoćnicima iz Odvjetničkog društva Kallay i partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave 7. srpnja 2026. u nazočnosti tužitelja i punomoćnika i zamjenice punomoćnika tuženika Hrvojkje Čolaković, odvjetnice iz Vinokvaca i rasprave održane 23. srpnja 2026. na kojoj je objavljena odluka, istog dana

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuju se ništetnima odredbe Ugovora o kreditu broj 918-50-2722540 od 22. ožujka 2005. solemniziranom po Javnom bilježniku Miroslavu Bračunu iz Slavonskog Broda, broj: OU-617/2005 10.05.2005., sklopljenog između tužitelja Tomislava Pavoševića iz Slavonskog Broda, Đure Pilara 28, kao korisnika kredita i tuženika Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69, kao kreditora, a koja u članku 1. glasi "Kunska protuvrijednost CHF 22.000,00 (dvadesetdvijetisućešvicarskih franaka) po srednjem tečaju Kreditora na dan korištenja."

odredba dijela članka 2. koja glasi: „...promjenljiva, u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora...“;

odredba dijela članka 7. „... u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Kreditora za CHF, važećem na dan dospijeca,...“;

odredba dijela članka 9. „Na sve što nije regulirano ovim Ugovorom primjenjuju se opći akti Kreditora kojim je regulirano kreditiranje građana sa svim njihovim izmjenama i dopunama donesenim za vrijeme trajanja ovog Ugovora. Korisnik kredita izjavljuje da je upoznat s uvjetima kredita....“

II. Nalaže se tuženiku Raiffeisen Bank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69 isplatiti tužitelju Tomislavu Pavoševiću iz Slavenskog Broda, Đure Pilara 28 iznos od 1.424,58 eur (slovima: tisuću četiristo dvadeset četiri eura i pedeset osam centi) na ime razlike u iznosima anuiteta nastalih zbog korištenja nišetne odredbe Ugovora kojom je određeno da je iznos glavnice kreditne obveze vezan uz valutu švicarski franak, koje je banka koristila prilikom izračuna visine anuiteta u odnosu na iznose anuiteta koji bi se dobili bez primjene nišetne odredbe kojom je određeno da je iznos glavnice kreditne obveze vezan uz valutu švicarski franak, zajedno sa zateznim kamatama, po kamatnoj stopi koja je do 31. prosinca 2007. propisana člankom 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, te nadalje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te nadalje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a koja kamata na pojedinačne iznose teče kako slijedi, na iznose:

- od 0,91 eur počevši od 01.09.2005.
- od 1,37 eur počevši od 01.10.2005.
- od 1,39 eur počevši od 01.11.2005.
- od 1,80 eur počevši od 01.12.2005.
- od 0,16 eur počevši od 01.01.2006.
- od 1,45 eur počevši od 01.11.2008.
- od 4,49 eur počevši od 01.01.2009.
- od 6,62 eur počevši od 01.02.2009.
- od 7,68 eur počevši od 01.03.2009.
- od 2,59 eur počevši od 01.04.2009.
- od 3,35 eur počevši od 01.05.2009.
- od 0,19 eur počevši od 01.09.2009.
- od 0,36 eur počevši od 01.10.2009.
- od 2,26 eur počevši od 01.12.2009.
- od 4,80 eur počevši od 01.01.2010.
- od 8,29 eur počevši od 01.02.2010.
- od 7,88 eur počevši od 01.03.2010.
- od 12,53 eur počevši od 01.04.2010.
- od 12,05 eur počevši od 01.05.2010.
- od 13,99 eur počevši od 01.06.2010.
- od 28,25 eur počevši od 01.07.2010.

- od 25,75 eur počevši od 01.08.2010.
 - od 34,90 eur počevši od 01.09.2010.
 - od 32,26 eur počevši od 01.10.2010.
 - od 27,75 eur počevši od 01.11.2010.
 - od 38,47 eur počevši od 01.12.2010.
 - od 52,06 eur počevši od 01.01.2011.
 - od 43,14 eur počevši od 01.02.2011.
 - od 46,85 eur počevši od 01.03.2011.
 - od 43,11 eur počevši od 01.04.2011.
 - od 44,28 eur počevši od 01.05.2011.
 - od 62,55 eur počevši od 01.06.2011.
 - od 64,76 eur počevši od 01.07.2011.
 - od 80,48 eur počevši od 01.08.2011.
 - od 73,24 eur počevši od 01.09.2011.
 - od 65,25 eur počevši od 01.10.2011.
 - od 65,35 eur počevši od 01.11.2011.
 - od 64,99 eur počevši od 01.12.2011.
 - od 69,33 eur počevši od 01.01.2012.
 - od 73,15 eur počevši od 01.02.2012.
 - od 73,93 eur počevši od 01.03.2012.
 - od 71,79 eur počevši od 01.04.2012.
 - od 73,76 eur počevši od 01.05.2012.
 - od 75,02 eur počevši od 01.06.2012.
- sve do isplate, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužitelj u dijelu tužbenog zahtjeva koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69 isplatiti tužitelju Tomislavu Pavoševiću iz Slavanskog Broda, Đure Pilara 28, iznos od 426,08 eura na ime razlike u iznosima anuiteta nastalih zbog korištenja nišetne odredbe Ugovora o jednostranoj promjeni kamatnih stopa koje je banka koristila prilikom izračuna visine anuiteta u odnosu na iznose anuiteta koji bi se dobili primjenom ugovorene kamatne stope po stopi od 5,55% godišnje, zajedno sa zateznim kamatama, po kamatnoj stopi koja je do 31. prosinca 2007. propisana člankom 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate, te nadalje od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. po stopi propisanoj člankom 29. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima, određenoj za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, te nadalje od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska

središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a koja kamata na pojedinačne iznose teče kako slijedi, na iznose:

- od 6,78 eur počevši od 01.12.2007.
- od 6,65 eur počevši od 01.01.2008.
- od 6,68 eur počevši od 01.02.2008.
- od 6,65 eur počevši od 01.03.2008.
- od 6,65 eur počevši od 01.04.2008.
- od 6,39 eur počevši od 01.05.2008.
- od 8,29 eur počevši od 01.06.2008.
- od 8,26 eur počevši od 01.07.2008.
- od 7,98 eur počevši od 01.08.2008.
- od 7,85 eur počevši od 01.09.2008.
- od 7,80 eur počevši od 01.10.2008.
- od 8,28 eur počevši od 01.11.2008.
- od 7,73 eur počevši od 01.12.2008.
- od 8,10 eur počevši od 01.01.2009.
- od 8,02 eur počevši od 01.02.2009.
- od 7,89 eur počevši od 01.03.2009.
- od 13,82 eur počevši od 01.04.2009.
- od 13,56 eur počevši od 01.05.2009.
- od 13,03 eur počevši od 01.06.2009.
- od 12,57 eur počevši od 01.07.2009.
- od 12,33 eur počevši od 01.08.2009.
- od 12,13 eur počevši od 01.09.2009.
- od 11,83 eur počevši od 01.10.2009.
- od 11,44 eur počevši od 01.11.2009.
- od 11,30 eur počevši od 01.12.2009.
- od 11,11 eur počevši od 01.01.2010.
- od 10,97 eur počevši od 01.02.2010.
- od 10,60 eur počevši od 01.03.2010.
- od 10,49 eur počevši od 01.04.2010.
- od 10,12 eur počevši od 01.05.2010.
- od 9,86 eur počevši od 01.06.2010.
- od 10,13 eur počevši od 01.07.2010.
- od 9,63 eur počevši od 01.08.2010.
- od 9,62 eur počevši od 01.09.2010.
- od 9,11 eur počevši od 01.10.2010.
- od 8,54 eur počevši od 01.11.2010.
- od 8,53 eur počevši od 01.12.2010.
- od 8,57 eur počevši od 01.01.2011.
- od 7,84 eur počevši od 01.02.2011.
- od 7,51 eur počevši od 01.03.2011.
- od 6,95 eur počevši od 01.04.2011.
- od 6,55 eur počevši od 01.05.2011.
- od 6,56 eur počevši od 01.06.2011.
- od 6,13 eur počevši od 01.07.2011.
- od 5,34 eur počevši od 01.08.2011.
- od 4,74 eur počevši od 01.09.2011.

- od 4,15 eur počevši od 01.10.2011.
 - od 2,39 eur počevši od 01.11.2011.
 - od 2,10 eur počevši od 01.12.2011.
 - od 1,83 eur počevši od 01.01.2012.
 - od 1,57 eur počevši od 01.02.2012.
 - od 1,26 eur počevši od 01.03.2012.
 - od 0,94 eur počevši od 01.04.2012.
 - od 0,63 eur počevši od 01.05.2012.
 - od 0,30 eur počevši od 01.06.2012.
- sve do isplate, u roku od 15 dana."

IV. Nalaže se tuženiku Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69 tužitelju Tomislavu Pavoševiću iz Slavanskog Broda, Đure Pilara 28 naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 5.339,53 eura sa zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, a koja teče od 23. srpnja 2026. do isplate, u roku od 15 dana

V. Odbija se tuženik Raiffeisenbank Austria d.d., Zagreb, Magazinska cesta 69 sa zahtjevom za naknadu troškova postupka u cijelosti, kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništetnosti i isplate.

1.1. U tužbi navodi da je s tuženikom 10. svibnja 2005. sklopio Ugovor o kreditu u kunsjoj protuvrijednosti od 22.000,00 CHF po srednjem tečaju Kreditora, na dan korištenja kredita. Ugovor je sklopljen na vrijeme od 7 godina, a otplaćivao se u 84 anuiteta. Sastavni dio Ugovora o kreditu je bio otplatni plan u kome su navedeni iznosi anuiteta kredita. Temeljem navedenog ugovora tužitelju je isplaćen novčani iznos od 104.037,56 kuna. Presudom Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1401/12 od 5. srpnja 2013. koja je potvrđena presudom Visokog Trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj 43 Pž6632/2017 od 14. lipnja 2018. donesenom u kolektivnom sporu vođenom između tužitelja Potrošač- Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača i poslovnih banka među kojima je bila i Raiffeisenbank Austria d.d. utvrđeno je da su poslovne banke povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita sklapajući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju- ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora tuženici kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa sklapanjem predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i

obvezama ugovornih strana, pa su time postupili suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača. Navedenom presudom sud je naložio tuženim bankama da prestanu sa ovakvim postupanjem, te da u roku od 60 dana ponude potrošačima izmjenu ugovorne odredbe kojom je određeno da je iznos glavnice vezan uz valutu švicarski franak, a kamatna stopa promjenjiva, na način da glavnica bude izražena u kunama u iznosu koji je isplaćen u fazi korištenja kredita i uz fiksnu kamatnu stopu, a u postotku koji je izrijeком naveden u sklopljenom potrošačkom ugovoru kao važeća stopa redovne kamate na dan sklapanja ugovora, jer će u suprotnom ponudu zamijeniti ova presuda. Sud je nadalje zabranio tuženim bankama takvo ili slično postupanje. Tuženik je prilikom izračuna anuiteta kredita koji su plaćani računao obvezu tužitelja u iznosu protuvrijednosti iznosa anuiteta u švicarskom franku prema srednjem tečaju koji je vrijedio na dan plaćanja anuiteta. Na ovaj način je došlo do značajnih povećanja iznosa anuiteta po osnovu povećanja tečaja švicarskog franka u odnosu na kunu. Temeljem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ–7129/13 od 13. lipnja 2014. kojom je kao tužena obuhvaćena i Raiffeisenbank Austria d.d., ovdje tuženik, utvrđeno je da se ista nije pridržavala odredbi Zakona o potrošačkom kreditiranju te je došlo do preplate zbog promjene kamatne stope koja je ugovorena prema točki 2. naprijed navedenog ugovora. Prema stavu sudova iz navedenih presuda tuženik nije poštivao u predmetnom ugovornom odnosu jedno od osnovnih načela obveznog prava – načelo savjesnosti i poštenja čime je tužitelj doveden u neravnopravan položaj. Tuženik je samovoljno mijenjao kamatnu stopu, što je utvrđeno i navedenom presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, a na što nije bio ovlašten. Odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi je bitna ugovorna odredba, a tuženik nije s tužiteljem kao korisnikom kredita pojedinačno pregovarao niti je u ugovoru kao ugovaratelj koji je sačinio Ugovor o kreditu precizno odredio uvjete promjenjivosti i referentnu stopu za koju se veže promjena niti je utvrđeno temeljem kojih egzaktnih parametara i metoda izračuna tih parametara se vrši promjena kamatnih stopa, zbog čega je nezakonita odredba o kamatama uzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, a na štetu tužitelja. Tuženik je za vrijeme otplate kredita povećavao kamatne stope u odnosu na ugovorenu kamatnu stopu od 5,55% što je uzrokovalo zajedno sa povećanjem tečaja švicarskog franka značajno povećanje anuiteta. S obzirom na navedeno, tužitelj predlaže sudu usvojiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti, osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, kao i sve navode iz tužbe na kojima tužitelj temelji postavljeni tužbeni zahtjev. tuženik ističe da su sporne odredbe ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli u švicarskim francima (CHF), kao i odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi, tužitelju bile jasne, razumljive i lako uočljive, da se o svim navedenim odredbama pojedinačno pregovaralo te da iste nisu suprotno načelu savjesnosti i poštenja uzrokovale znatnu neravnotežu u pravima i obvezama stranaka na štetu tužitelja. Štoviše, potpisom predmetnog ugovora o kreditu, i to u članku 9., tužitelj je izjavio da je upoznat ne samo s općim aktima tuženika, nego i sa svim uvjetima kredita (dakle, uključujući i dijelove istoga koji se odnose na valutnu klauzulu u CHF, odnosno na promjenjivu kamatnu stopu). Tuženik dodatno ističe i da je isti sa svoje strane poduzeo sve moguće mjere kako bi tužitelju prilikom pregovaranja o ponudi kredita bile predočene sve relevantne informacije, pa tako i rizici povezani s valutnom klauzulom u CHF i promjenjivom kamatnom stopom, u onoj mjeri u kojoj je to tuženiku u danom trenutku bilo poznato. Tuženik, opreza radi, a sve ako bi sud unatoč svemu navedenom bilo iz kojeg razloga smatrao da tužitelj ima prema tuženiku potraživanje koje je predmetom ovog postupka, temeljem članka 214. stavak 3. Zakona o obveznim

odnosima (N.N. 35/2005) ističe i prigovor zastare predmetnog potraživanja. Tuženik na kraju predlaže sudu iz gore navedenih razloga odbiti tužbeni zahtjev, a sve uz obvezu da tužitelj naknadi tuženiku troškove postupka.

3. Rješenjem ovog suda broj P-377/2021-7 od 13. prosinca 2021. je odbijen tuženikov prigovor mjesne nenadležnosti ovog suda (str. 128 spisa) i rješenjem Županijskog suda u Zagrebu broj GŽ-4047/2021-2 od 31. siječnja 2022. je potvrđena odluka ovog suda (str. 204 spisa).

4. Konačan tužbeni zahtjev tužitelj je postavio podneskom od 27. lipnja 2024. i predložio da sud nakon provedenog postupka obveže tuženika na isplatu iznosa od 1.850,66 eura. Tužitelj je u prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu potraživao isplatu iznosa od ukupno 1.816,58 eura i time je tužitelj izvršio preinaku tužbe povećanjem postojećeg zahtjeva, pa je sud dozvolio preinaku tužbe na ročištu 27. studenog 2024. na temelju čl. 190.st.3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje – ZPP-a) jer je to, po ocjeni ovog suda nesporno svrsishodno za konačno rješenje odnosa između stranaka.

4.1. U skladu sa zaključkom sa druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 27. svibnja 2024. „U slučaju kad je preinaka tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) moguća i dopuštena (članak 190. i 191. ZPP), zastara se prekida već podnošenjem tužbe u tom postupku, odnosno do prekida zastare ne dolazi tek u trenutku preinačenja tužbe povećanjem postojećeg tužbenog zahtjeva.“ Preinaka tužbenog zahtjeva je dopuštena sukladno zaključku Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Su-IV 162/2021 od 26.11.2021. koji glasi: U predmetima po tužbama korisnika kredita u švicarskim francima dopuštena je preinaka tužbe nakon provedenog dokaza financijskim vještačenjem.

5. Presuda ovog suda broj P377/2021 je ukinuta presudom Županijskog suda u Karlovcu broj GŽ-928/2025-2 od 8.siječnja 2026.jer je ovaj saslušanjem tužitelja van glavne rasprave počinio apsolutnu bitnu povredu odredaba parničnog postupka.

6. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid u preslik Ugovora o kreditu iz kojeg je vidljivo da je isti zaključen 22. ožujka 2005. između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika kao kreditora u iznosu od 22.000,00 CHF s promjenjivom kamatnom stopom radi kupnje automobila marke Renault (str. 8 do 10 spisa). Uvidom u otplatni plan je vidljivo da je bila predviđena ista rata kredita za vrijeme otplate kredita (str. 14 do 18 spisa) koja se mijenjala tijekom otplate kredita, što je vidljivo iz preslika prijepisa knjigovodstvene kartice (str. 19 do 24 spisa). Uvidom u preslik zahtjeva za kredit je vidljivo da je isti podnio tužitelj tuženiku 14. ožujka 2005. (str. 48 spisa) u sklopu ponude tuženika za kupnju automobila marke Renault Megan (str. 50 spisa). Uvidom o dopis Porezne uprave je vidljivo da tužitelj nije i nije bio vlasnik obrta (str. 347 spisa). Saslušan je tužitelj kao stanka u svrhu dokazivanja i provedeno je financijsko vještačenje po vještaku Mirna Tot Nužda.

6.1. Iz iskaza tužitelja utvrđeno je da je zaključio Ugovor o kreditu 22. ožujka 2005. s tuženikom na iznos od 22.000,00 CHF, za kupnju osobnog automobila marke Renault. Ugovor o kreditu zaključio je u autokući. Kada je došao u autokuću, interesirao se o kupnji novog automobila, kada su se okvirno dogovorili, drugi puta kada je došao dočekao ga je Ugovor o kreditu. Nije išao u banku, sve je bilo dogovoreno u autokući. Osobno je platio sve rate kredita. Kredit je otplaćen, nije bio u konverziji. Taj automobil nikada nije korišten za poslovne potrebe, nego samo za obiteljske potrebe. Nitko mu u autokući nije objašnjavao ništa što se tiče valutne klauzule i kamatne stope. Nitko ga nije upozorio na rizik da te rate mogu znatno porasti. Sklopljen je ugovor u CHF jer mu

je to tada ponuđeno kao najpovoljnija solucija. Nije išao kod tuženika i pokušao ništa riješiti kada su se povećale rate kredita, samo je iste plaćao. U autokući ga je dočekao pripremljen Ugovor, ništa nije pregovarao u vezi ugovora, svi uvjeti kredita su već bili pripremljeni i navedeni u Ugovoru. Tijekom obrazovanja nije imao predmete u kojima bi učio kako se formira valutna klauzula i kamatna stopa. Nije radio prije sklapanja Ugovora na poslovima na kojima bi mu trebalo to znanje. Da ga je tko upozorio da će se rata tako povećati, vjerojatno ne bi ušao u ta rizik i sklopio takav Ugovor.

6.2. Tužitelj je i naveo da nije obilazio banke nego autokuće koje su davale ponude za prodaju automobila. Nije on izabrao RBA nego autokuća. Kada je sklopio Ugovor o kreditu nije ga imao niti sa kojim drugim kreditom za usporediti. Kada je sklopio ugovor o kreditu razumio je da je to druga valuta, razumio je da nije HRK, ali nije imao drugog izbora. Razumio je da je tečaj bio veza za CHF, nije ekonomske struke. Kredit je otplaćenu cijelosti, u vrijeme sklapanja ugovora o kreditu nije imao registriran obrt niti je imao poslovne udjele, nije kupnju automobila koristi kao poreznu olakšicu.

6.3. Vještak Mirna Tot Nužda u nalazu i mišljenju je navela da je između kreditora (tuženik) i korisnika kredita (tužitelj) sklopljen Ugovor o kreditu 22. ožujka 2005. u iznosu od 22.000,00 CHF sa ugovorenom kamatnom stopom od 5,55 %, godišnje, promjenjiva. Banka je u tijeku otplate kredita mijenjala visinu ugovorene kamatne stope i to: od 1. studenog 2007. do 30. travnja 2008. kamatna stopa je bila 6,20%, od 1. svibnja 2008. do 28. veljače 2009. 6,75%, od 1. ožujka 2009. do 30. rujna 2011. je bila 7,75% te od 1. listopada 2011. do 31. siječnja 2014. je bila 7,25%. U razdoblju obračuna (ukupno razdoblje otplate kredita) za koje je provedeno vještačenje, utvrđeno je da se do 30. anuiteta na kredit obračunavala kamatna stopa 5,55% koja je i ugovorena. Od 30. do konačne otplate kredita obračunavala se kamatna stopa viša od ugovorene. Temeljem izračuna utvrđena je razlika između iznosa redovnih kamata obračunatih prema naknadnim odlukama banke o promjeni kamatnih stopa i iznosa redovnih kamata obračunatih po osnovnom ugovoru o kreditu u iznosu od 426,08 EUR. Više je plaćeno zbog promjene kamatne stope 426,08 EUR. Razlika plaćenog zbog primjene „valutne klauzule“, odnosno zbog promjene tečaja iznosi 1.089,19 EUR. Više je plaćeno zbog promjene tečaja 1.424,58 EUR, a manje je plaćeno zbog promjene tečaja iznosi 335,39 EUR.

6.4. Vještak je u podnesku od 22. siječnja 2025. navela da je skladu sa zadatkom suda provela vještačenje na okolnosti promjene kamatne stope i promjene tečaja CHF za vrijeme otplate kredita. Izračun je prikazan u Tablici 1. U Tablici 2 su iz Tablice 1 preneseni samo podaci koji se odnose na razlike i to po osnovi promjenjive kamatne stope i razlike zbog promjene tečaja (stupci 10, 14, 19 Tablice 1). Ove razlike uključuju i preplatu i manje plaćeno. U stupcu 3 Tablice 2 prikazani su iznosi preplate nastali zbog promjene kamatne stope. U stupcu 4 ovi iznosi iskazani su u valuti EUR. Iznosi manje plaćenog nisu utvrđeni izračunom. U stupcu 7 Tablice 2 prikazana je preplata / manje plaćeno zbog promjene tečaja. U stupcu 8 ovi iznosi iskazani su u valuti EUR. U stupcu 10 prikazane su razlike po osnovi promjene kamatne stope i valutne klauzule i to u ukupnom iznosu od 1.515,27 EUR. Navedeni iznos uključuje i preplatu i manje plaćeno (negativne iznose). U nalazu je navedeno da: 1. više plaćeno zbog promjene kamatne stope = 426,08 EUR 2. više plaćeno zbog promjene tečaja = 1.424,58 EUR 3. manje plaćeno zbog promjene tečaja = 335,39 EUR Ukupno razlika anuiteta (1. + 2.- 3.) = 1.515,27 EUR Više plaćeno zbog promjene tečaja je u ukupnom iznosu od 1.424,58 EUR i to su samo iznosi u Tablici 2 koji su u pozitivnom iznosu. Manje plaćeno zbog promjene tečaja je u ukupnom iznosu od 335,39 EUR. Izračun razlike po osnovi valutne klauzule (stupac 8 Tablice 2 Nalaza) = Više plaćeno zbog

promjene tečaja – Manje plaćeno zbog promjene tečaja = 1.424,58 EUR – 335,39 EUR = 1.089,19 EUR Radi boljeg razumijevanja u slijedećoj Tablici izdvojeni su samo iznosi preplate – više plaćenog po osnovi kamatne stope u stupcu 3 i iznosi preplate – više plaćenog po osnovi valutne klauzule u stupcu 4. Stupac 6 je zbroj stupaca 3 i 4 odnosno preplate po osnovi kamatne stope i po osnovi valutne klauzule. U stupcu 5 izdvojeni su iznosi manje plaćenog iz Tablice 2 Nalaza iz stupca 8 – manje plaćeno po osnovi valutne klauzule. Po osnovi promjene kamatne stope nisu utvrđeni negativni iznosi.

6.5 Nadalje u podnesku od 18.lipnja 2025. vještak je navela da se iznos od 1.424,58 EUR kada se promatra Tablica 2 Nalaza i mišljenja, stupac 8, dobije se kao zbroj svih pozitivnih iznosa koji su i podebljani.

6.6. Na nalaz i mišljenje prigovore je istaknuo samo tuženik, a kojima nije osporio matematički izračun vještaka. Po ocjeni ovog suda nalaz i mišljenje vještaka je stručan, obrazložen i nepristran i sud ga je u cijelosti i prihvatio.

7. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka sud je odlučio kao u izreci presude.

8. Tijekom postupka je utvrđeno kao nesporno da:

- su Ugovor o kreditu zaključili 22. ožujka 2005. tužitelj kao korisnika kredita i tuženik kao kreditor u iznosu od 22.000,00 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, s promjenjivom kamatnom stopom radi kupnje automobila marke Renault

- je tužitelj u cijelosti otplatio kredit

- kredit nije bio u konverziji,

- je kredit zaključen u autokući (što je utvrđeno kao nesporno iz iskaza samog tužitelja)

- je iz nalaza i mišljenja financijskog vještaka utvrđeno da ne postoji tzv. negativna razlika za vrijeme kada je kamatna stopa bila manja od početnih parametara, jer je kamatna stopa za cijelo vrijeme otplate kredita bila jednaka ili veća od početno ugovorene, a u svezi valutne klauzule tužitelj je manje platio iznos od 335,39 eura.

9. U svezi tzv. negativne razlike sud nije posebno odlučivao o istoj jer tuženik nije postupio u skladu s odlukom VSRH Rev 549/2023-4 od 18. prosinca 2023. i podnio protutužbu, prigovor prijeboja ili prigovor prebijanja koji su kvantitativno određeni do zaključenja prethodnog postupka.

10. Tijekom postupka je bilo sporno, u svezi istaknutih prigovora tuženika:

- ima li tužitelj pravo na isplatu radi pretplate u svezi kamatne stope i valutne klauzule po kreditu jer je tužitelj naveo da ima, a tuženik se tome protivi.

11. Nesporno je da je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu u spisu predmeta P-1401/2012 vođen kolektivni spor protiv banaka, među njima i protiv ovdje tuženika radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača. U navedenom predmetu je 4. srpnja 2013. donesena presuda koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014., te broj PŽ-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018., koje su potvrđene odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Revt- 249/14-2 od 9. travnja 2015. i Rev-2221/18 od 3. rujna 2019.

12. Navedenom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, potvrđenom presudom VTSRH i VSRH utvrđeno da su banke, a među njima i tuženik iz predmetne parnice, u razdoblju od 10. rujna 2003. pa do 31. prosinca 2008., povrijedile kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovarana redovna kamata po promjenjivoj stopi koja se utvrđuje jednostranom odlukom kreditora, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nisu pojedinačno pregovarali o navedenoj odredbi niti su ugovorom utvrđeni egzaktni parametri i načini izračuna tih parametara

koji utječu na odluku kreditora o visini stope kamate, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, čime su banke postupale protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

13. Iz odluke VSRH, u dijelu u kojem su potvrđene navedene odluke Trgovačkog suda u Zagrebu i VTSRH, proizlazi da navedene ugovorne odredbe o promjenjivoj stopi ugovorne kamate odlukom kreditora, nisu bile razumljive jer je u ugovorima korištena formulacija na temelju koje su potrošači samo znali za visinu stope ugovorne kamate u momentu sklapanja ugovora, ali ni približno nisu mogli znati zašto, kako te u kojem smjeru će se tijekom budućeg kreditnog razdoblja kretati kamatna stopa, iz čega proizlazi da buduća kamatna stopa ugovorena kao primjenjiva nije bila ni određena ni određiva,

14. Navedenom presudom Trgovačkog suda u Zagrebu, potvrđenom presudom VTSRH i VSRH utvrđeno da su banke a među njima i tuženik, povrijedili kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, sklapajući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja predmetnih ugovora tuženici kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa sklapanjem predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana. Odredbe predmetnog ugovora o valutnoj klauzuli i promjenjivosti kamatne stope ugovorene kamate, odlukom tuženika kao kreditora, odredbe unaprijed pripremljenog i sačinjenog tipskog ugovora od strane tuženika kao kreditora.

15. Po ocjeni ovog suda tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

16. Na temelju članka 84. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03; dalje ZZP/03) koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora i članka 99. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07., 125/07., 79/09., 89/09., 75/09., 133/09., 78/12., 56/13.; dalje ZZP/07) koji je bio na snazi tijekom daljnje otplate kredita, sporne odredbe ugovora o kreditu, su nerazumljive za potrošača, pa tako i za tužitelja u konkretnom slučaju, nepoštene pa time i ništetne, te kao takve ne proizvode pravne učinke. U njima nisu bili navedeni za potrošača jasni parametri koji će utjecati na promjenu visine kamatne stope ugovorene kamate, unaprijed su unesene u predmetni ugovor po tuženiku i o njima stranke nisu pojedinačno pregovarale na način da bi tuženik tužitelju parametre za promjenu stope redovne kamate objasnio niti ga upozorio na rizike ugovaranja valutne klauzule, što je sve uzrokovalo znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača.

17. U svezi navedenog, po ocjeni ovog suda, primjenom odredbe članka 1111. (koji sadrži opće pravilo o stjecanju bez osnove) u svezi s člankom 1115. (koji određuje opseg vraćanja), Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15. – dalje: ZOO/05), tužitelju pripada pravo na povrat iznosa preplaćenog s osnova ništetne ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli te zatezna kamata od dana izvršene preplate svakog pojedinog anuiteta.

18. Vještačenjem je utvrđeno da je zbog povećanja kamatne stope nastala razlika između iznosa redovnih kamata obračunatih prema naknadnim odlukama Banke o promjeni kamatnih stopa i iznosa redovnih kamata po osnovi ugovora o kreditu (početna). Više je plaćen, zbog promjene kamatne stope, iznos od promjene kamatne iznos od 426,08 eura. Više je plaćeno zbog promjene tečaja 1.424,58 eura.

19. Prigovor zastare, koji je istaknuo tuženik, je djelomično osnovan, jer se u konkretnom slučaju radi o potraživanju s osnova stjecanja bez osnove u smislu članka 1111. ZOO, a ZOO kod instituta stjecanja bez osnove ZOO ne predviđa posebni zastarni rok, pa se primjenjuje opći zastarni rok od 5 godina iz članka 225. ZOO koji propisuje da tražbine zastarijevaju za 5 godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare. Ništetnost odredbi ugovora o kreditu u odnosu na promjenjivu kamatu stopu utvrđena presudom Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-1401/12, koja je postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a zastara počinje teći od 14. lipnja 2014. kao prvi dan nakon nastupa pravomoćnosti presude (sudska praksa Županijski sud u Dubrovniku Gž-236/2020-2) i od tog dana počinje teći rok zastare od 5 godina, dakle do 14. lipnja 2019. a tužba je podnesena 29. lipnja 2021. i rok zastare u odnosu na pretplatu radi promjenjive kamatne stope je protekao i sud je u svezi navedenog odlučio kao pod točk. III. Izreke presude i u tom dijelu je tužitelj odbijen sa tužbenim zahtjevom.

20. Građanski odjel Vrhovnog suda Republike Hrvatske je 1. ožujka 2022. objavio objedinjeno pravno shvaćanje o početku tijeka zastare u slučaju restitucijskih zahtjeva kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovornih odredbi u CHF i ono glasi: "Ako je ništetnost ustanovljena, kao u ovom slučaju već u postupku kolektivne zaštite potrošača, tada zastarni rok, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost u postupku kolektivne zaštite potrošača, neovisno od (naknadnog) utvrđenja ništetnosti sadržanoj istovjetnih ugovornih odredbi kredita u CHF odnosno kreditu u kunama s valutnom klauzulom u CHF u svakom pojedinom slučaju, a povodom individualnih parnica potrošača u kojoj se oni pozivaju na pravne učinke presude donesene u postupku kolektivne zaštite."

21. Nesporno je da zastarni rok teče od 14. lipnja 2018. za valutnu klauzulu. Podnošenjem kolektivne tužbe Udruge potrošač kod Trgovačkog suda u Zagrebu u sporu zaštite kolektivnih prava, a koji postupak se vodio pod brojem P1401/12 prekinut je tijekom zastare do pravomoćnog okončanja tog spora pred visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske odnosno donošenja presude tog suda 13. lipnja 2013, pod brojem Pž-7129/13 (u odnosu na ništetnost ugovornih odredbi temeljem promjenjive kamatne stope) odnosno Pž-6632/2017-10 od 14. lipnja 2018. (u odnosu na ništetnost ugovornih odredbi temeljem valutne klauzule) kada je pravomoćno okončan predmet po kolektivnoj tužbi. U svezi navedenog nesporno je da utužena tražbina tužitelja nesporno nije zastarjela niti u pogledu valutne klauzule, jer je zastarni rok je 14. lipnja 2023., a tužba je podnesena 29. lipnja 2021. dakle prije isteka zastarnog roka.

22. Tužitelj, iako je otplatio kredit u cijelosti, ima pravni interes za podnošenje tužbe jer ovlast tražiti utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu tužitelju pripada tužitelju i za nesporno otplaćeni kredita. U skladu s čl.328. ZOO/05 pravo na isticanje ništetnosti se ne gasi i utvrđenje ništetnosti ugovora ili pojedine njegove ugovorne odredbe može zahtijevati svaka zainteresirana osoba, a tužitelj kao stranka predmetnog Ugovora o kreditu to u svakom slučaju jest i za navedeno ima i pravni interes budući traži i povrat danog u izvršenju spornih ugovornih odredbi. Tužitelj je nesporno potrošač, jer je kupio osobni automobil za obiteljske, a ne poslovne potrebe.

23. U odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske Rev 3142/2018-2 od 19. ožujka 2019. i Rev 18/2018-2 od 26. svibnja 2020., izražen je stav da citirane odredbe ZPP i ZZP, propisuju direktan učinak tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača i obvezuju sudove kada donose odluke u posebnim postupcima radi ostvarenja prava pojedinih potrošača, te se stoga sudovi mogu pozivati na utvrđenja iz pravomoćne presude kojom je prihvaćen zahtjev postavljen u tužbi iz članka 502. a stavak 1. ZPP. Tuženik je bio stranka kolektivnog spora pa prema njemu djeluju pravomoćne odluke

donesene u tom sporu i naprijed navedenim pravomoćnim odlukama je utvrđeno da su banke, a među njima i tuženik, u vremenskom razdoblju od 10. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. povrijedile kolektivne interese potrošača, korisnika kredita i to, pri zaključivanju ugovora o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe tako da je ugovarana redovna kamatna stopa po promjenjivoj stopi koja se utvrđuje jednostranom odlukom kreditora, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nisu pojedinačno pregovarali o navedenoj odredbi niti su ugovorom utvrđeni egzaktni parametri i načini izračuna tih parametara koji utječu na odluku kreditora o visini kamatne stope, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka na štetu potrošača, čime su banke postupale protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača i protivno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Jednako tako, pravomoćno je utvrđeno da su tuženici iz kolektivnog spora povrijedili su kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita zaključujući ugovore o kreditima i koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije sklapanja i u vrijeme sklapanja tih ugovora tuženici kao trgovci nisu potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa sklapanjem predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih stranaka. Da iz navedenih odluka proizlazi da su navedene ugovorne odredbe bile nerazumljive za potrošače iz razloga što su u ugovorima korištene formulacije iz kojih su potrošači znali samo za visinu stope ugovorene kamate u trenutku sklapanja ugovora, ali ni približno nisu mogli znati zašto, kako, te u kojem smjeru će se kretati kamatna stopa tijekom budućeg kreditnog razdoblja. Iz navedenog proizlazi da buduća kamatna stopa ugovorena kao promjenjiva nije bila ni određena ni određiva, a korisnici kredita nisu dobili nikakve informacije o mogućim rizicima ugovaranja valutne klauzule u CHF i o mogućim posljedicama takvog ugovaranja.

24. U svezi navedenog i u skladu s odredbom članka 81. Zakona o zaštiti potrošača ZZP/03 koji je bio na snazi u vrijeme zaključenja predmetnog ugovora o kreditu, te odredbe članka 4., članak 322., članak 323. i članak 324. ZOO/05 i prema ocjeni ovog suda, sporne ugovorne odredbe o promjenjivosti stope redovne kamatne jednostranom odlukom kreditora kao i odredbe o valutnoj klauzuli, premda jesu jasno sročene i lako uočljive, nisu razumljive iz razloga što u njima nisu precizno i jasno određeni uvjeti promjenjivosti stope ugovorene kamate i mogući rizici vezanja kredita uz tečaj CHF. Osim toga tužitelju kao potrošaču prilikom sklapanja ugovora nije na jasan i razumljiv način objašnjeno, kako bi on na temelju preciznih, jasnih i razumljivih kriterija mogao, predvidjeti financijske posljedice koje bi za njega kao korisnika kredita mogle proizaći, a to je imalo za posljedicu uzrokovanje znatne neravnoteže u pravima i obvezama s jedne strane tužitelja kao korisnika kredita i potrošača, i tuženika kao davatelja kredita i trgovca s druge strane, slijedom čega su sporne ugovorne odredbe nepoštene, a time i ništetne temeljem naprijed navedenih zakonskih odredbi. Radi se o tipskom, unaprijed formuliranom ugovoru tuženika i o odredbama ugovora koje prosječnom potrošaču koji nema potrebnih stručnih znanja iz područja ekonomije, nisu i ne mogu biti jasne na način da bi on već prilikom sklapanja ugovora znao ili mogao pretpostaviti pod kojim uvjetima će dolaziti do promjene (povećanja) stope ugovorne kamate, te da bi mu bili jasni i svi povećani rizici kojima su zbog promjene tečaja bili izloženi ugovaratelji kredita u CHF. Nesporno je pravo stranaka na ugovaranje promjenjive kamatne stope kao i valutne klauzule. Međutim, sporne odredbe nisu utvrđene nepoštenima i ništetnima iz razloga što je ugovorena promjenjiva kamatna stopa odlukom kreditora, niti zato što je ugovorena valutna klauzula, već su utvrđene

nepoštenima i ništetnima zato što je nedvojbeno utvrđeno da nisu bile razumljive prosječnom potrošaču, zato što ugovorom nisu utvrđeni egzaktni parametri i načini izračuna tih parametara koji utječu na visinu stope kamate, zato što buduća kamatna stopa nije bila određena ni određiva, a glede valutne klauzule kreditor nije u cijelosti informirao potrošača o bitnim parametrima za donošenje valjane odluke te zato što se o spornim odredbama nije pojedinačno pregovaralo.

25. Prema zaključcima Visokog trgovačkog suda, sadržanima u presudi poslovni broj PŽ-7129/2013 nije zabranjeno istovremeno ugovoriti valutnu klauzulu i promjenjivu kamatnu stopu ali činjenica što obveza potrošača istovremeno ovisi o dva promjenjiva bitna elementa čini tu obvezu posebno rizičnom, jer u vrijeme zaključenja ugovora potrošač ne zna koji iznos glavnice kredita izražene u kunama će biti u obvezi tijekom dugoročne otplate vratiti banci, a ne zna niti koju će cijenu (redovnu kamatu) za to platiti. Iznos glavnice kredita, koji je promjenjiv, a ovisi o odnosu švicarskog franka i kune, ne mogu unaprijed znati niti na njega utjecati ni banke ni potrošači, dok iznos cijene ovisi i o iznosu glavnice (koji je neizvjestan) i o visini kamatne stope, koja je tijekom postojanja obveze po ugovoru promjenjiva sukladno odluci banke, dakle vjerovnika. Prema stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske, sadržanog u odluci poslovni broj RevT-249/14-2, banke kao visoko specijalizirane novčarske ustanove, čiji predmet poslovanja je novac kojeg plasiraju potrošačima u vidu raznih novčarskih "proizvoda", dužne su maksimalno odgovorno pristupiti svakom pojedinom potrošaču i pomoći mu da se u okviru zakonom dopuštenih mogućnosti koristi njihovim uslugama, ali nikada na njegovu štetu. Tužena je kao banka kreditor, bila dužna svakog svog potrošača ozbiljno i u cijelosti informirati o smislu i sadržaju odredbi o promjenljivoj kamatnoj stopi i skrenuti mu pozornost na parametre o kojima ovisi kamatna stopa u budućem razdoblju trajanja kredita, što u konkretnom slučaju nije učinjeno. Pitanje zaštite kolektivnih interesa potrošača jest u području primjene prava Europske unije i regulirano je uz ostalo Direktivom Vijeća 93/13 EEZ od 5. travnja 1993. o ugovornim odredbama u potrošačkim ugovorima koji se protive načelu savjesnosti i poštenja (nepoštene odredbe - dalje: Direktiva 93/13 EEZ), a koje odredbe su implementirane u nacionalno zakonodavstvo Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti potrošača („Narodne novine“ broj: 78/12 - dalje: ZID ZZP/12) te se sada primjenjuju i kao nacionalni propis. U odnosu na pravne odnose i sporove proizašle iz njih, a koji su nastali prije ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju, a na koje se dakle neposredno ne primjenjuje pravo Europske unije, u tim slučajevima postoji obveza hrvatskih sudova da tumače nacionalno pravo u duhu prava Europske unije i sveopće njene pravne stečevine (što uključuje uz ostalo i praksu suda Europske unije), na što se Republika Hrvatska obvezala sklapanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, a koji je u primjeni od 2005.

26. U svezi navedenog sud je odlučio kao u izreci presude i usvojio tužbeni zahtjev kao osnovan u dijelu koji se odnosi na utvrđenje ništetnosti u cijelosti pod točk. I izreke presude kao osnovan.

27. Osnovan je i dio tužbenog zahtjeva radi isplate zbog pretplate radi valutne klauzule i sud je u svezi navedenog odlučio kao pod točk. II. izreke presude i tuženik je u obvezi isplatiti tužitelju iznos od 1.424,58 eura.

28. Tuženik je u obvezi platiti i zateznu kamatu na svaki preplaćeni iznos anuiteta od dana plaćanja, na temelju članka 1115. ZOO/05, jer se u ovom predmetu radi se o povratu onog što je tuženik stekao temeljem ništetnih ugovornih odredbi, i to odredbi koje je sam tuženik unio u ugovor, pa je iz tog razloga tuženik nesavjestan stjecatelj, te da je stoga temeljem navedene zakonske odredbe, dužan tužitelju platiti

zateznu kamatu na svaki iznos preplate i to od dana plaćanja svakog pojedinog mjesečnog anuitete u kojem je sadržan i iznos preplate.

29. Na temelju čl. 154. st.5. ZPP-a i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/2025; dalje - OT) tuženik je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka.

29.1. Tužitelju je priznat trošak obavijesti tuženiku od 8. lipnja 2021. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 37 OT), trošak sastava tužbe u iznosu od 200,00 eura (tbr. 7.t.1OT), trošak sastava podneska od 19. kolovoza 2021. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak sastava podneska od 7. siječnja 2022. u iznos od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak sastava podnesaka od 19. srpnja 2022. u iznos od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak zastupanja ročištu 8. rujna 2022. u iznosu od 100,00 eura (tbr. 9.t.5OT), trošak sastava podneska od 21. veljače 2023. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 1. ožujka 2023. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1OT), trošak sastava podnesaka od 26. listopada 2023. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak sastava podneska od 22. prosinca 2023. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak sastava podneska 29. siječnja 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak sastava podneska od 27. lipnja 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 18. srpnja 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1OT), troška sastava podneska od 20. kolovoza 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 27. studenog 2024. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1.OT), trošak sastava podneska od 10. listopada 2025. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 8.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 23. listopada 2025. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1OT), trošak zastupanja na ročištu za objavu odluke u iznosu od 100,00 eura (tbr. 9.t.3.OT), trošak sastava žalbe protiv rješenja od 24. studenog 2025. u iznos od 100,00 eura (tbr. 10.t.1OT), trošak sastava odgovora na žalbu u iznosu od 200,00 eura (tbr. 10.t.2.OT), trošak zastupanja na ročištu održanom 7. srpnja 2026. u iznosu od 200,00 eura (tbr. 9.t.1OT), pripadajuću porez u iznosu od 975,00 eura predujma za vještačenje je uplaćen u iznosu od 398,17 eura, sudska pristojba na tužbu je plaćena u iznosu od 66,36 eura, što ukupno iznosi 5.339,53 eura, kako je to i navedeno u izreci presude.

30. Na troškove postupka teče zatezna kamata od 23. srpnja 2026. kao dana presuđenja do isplate na temelju čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, 69/26).

31. Zakonom o sudskim pristojbama (NN 118/18, 51/23), čije su izmjene stupile na snagu 20. svibnja 2023. propisano je u čl. 11. st. 1. toč. 20. da su od plaćanja sudskih pristojbi oslobođeni potrošači kao stečajni dužnici i tužitelji u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, a kako je u konkretnom predmetu parnica pokrenuta temeljem pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, sukladno odredbama ZOSP, tužitelj nije dužan platiti pristojbu.

32. Tuženiku u nije priznat trošak u dijelu u kojem je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom jer prema pravnom shvaćanju Suda Europske unije u predmetu C-244/19 u presudi od 16. srpnja 2020., između ostaloga, je rečeno da se obvezivanje potrošača (tužitelja), koji je u cijelosti uspio u pogledu nepoštenosti spornih odredbi ugovora o kreditu, da naknadi parnični trošak tuženiku (trgovcu), protivi načelu djelotvornosti, jer ishod podjele troškova postupka koji ovisi samo o neosnovano plaćenim iznosima čiji se povrat nalaže, može potrošača odvratiti od ostvarenja navedenog prava. Stoga, budući da je tužitelj u ovoj pravnoj stvari uspio sa zahtjevima za utvrđenje ništetnosti ugovornih odredbi i djelomično sa zahtjevom na isplatu, tuženik nema pravo na

naknadu parničnog troška, a i za tuženika i nisu nesporno niti nastali troškovi postupka za odbijeni dio tužbenog zahtjeva tužitelja.

Slavonski Brod, 23. srpnja 2026.

Sudac
Marina Vučetić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana objave iste. Žalba se predaje putem ovog suda na Županijski sud.

O tom obavijest:

1. Tužitelj po pun.
2. Tuženik po pun.

Broj zapisa: **9-3088b-2747b**

Kontrolni broj: **033b6-23b7c-f3a2d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.